

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.380 van 17 oktober 2003
in de zaak A. 112.589/X-10.652.**

In zake : de n.v. PARKSTRAAT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. DEVOS,
kantoor houdende te 3001 HEVERLEE,
Sint-Lambertusstraat 16

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 271.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. PARKSTRAAT op 8 november 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 7 september 2001 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening houdende verwerping van haar beroep ingesteld tegen de beslissing van 25 januari 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij haar de regularisatievergunning wordt geweigerd voor verbouwings- en instandhoudingswerken op een perceel gelegen te Leuven, Parkstraat 159;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL ;

Gelet op de beschikking van 10 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. BASYN die, loco Advocaat J. DEVOS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat Ph. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Eric SMETS, afgevaardigd bestuurder van de n.v. PARKSTRAAT, op 5 maart 1999 de regularisatievergunning aanvraagt voor het uitvoeren van verbouwings- en instandhoudingswerken; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven op 11 maart 1999 de regularisatieaanvraag weigert; dat Eric SMETS bij brief van 7 april 1999 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op 25 januari 2000 beslist het beroep niet in te willigen; dat Eric SMETS op 13 maart 2000 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening; dat de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening op 7 september 2001 beslist het beroep niet in te willigen; dat dit de thans bestreden beslissing is; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift zelf stelt dat hun een weigering van vergelijk werd betekend op 9 mei 2001; dat aldus vaststaat dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van de thans bestreden beslissing - bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord de exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang opwerpt, dat zij onder meer doet gelden wat volgt :

"Het verzoekschrift is onontvankelijk gelet op het gebrek aan belang bij het enig ingeroepen middel.

De bestreden beslissing wordt inderdaad slechts met één middel aangevochten, inzonderheid betrekking hebbende op de voorgehouden motiveringsgebreken, doch uit de formulering van het middel en de toelichting ervan, blijkt dat bepaalde motieven van de bestreden beslissing geenszins bekritiseerd worden.

Zo is het dat in de bestreden beslissing overwogen wordt wat volgt:

'Overwegende dat de aangehaalde stedenbouwkundige redenen het onmogelijk maken het in art. 158 bedoelde vergelijk aan te bieden met als gevolg dat geen vergunning kan verleend worden;

Dat overigens op 9 mei 2001 door de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur de 'weigering van vergelijk' aan betrokkene werd betekend;

Dat het beroep van de particulier wordt verworpen;'

Deze overweging wordt in feite en in rechte niet bekritiseerd en leidt op zich al tot de weigering van de aanvraag, zodat de gehele kritiek op de overige motivering een kritiek is op overvloedige motieven.";

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord repliceert wat volgt :

"De verwerende partij werpt tevens ten onrechte op als zouden bepaalde motieven van de bestreden beslissing geenszins bekritiseerd worden, met verwijzing naar de weigering van vergelijk van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur;

Onmiddellijk weze opgemerkt dat verzoekster in haar verzoekschrift wel degelijk kritiek uit op deze motieven (zie blz. 14 verzoekschrift);

De Raad van State dient dus rekening te houden met het verweer van verzoekster omtrent deze weigering van vergelijk, in die zin dat de controle van deze weigering van vergelijk minstens impliciet begrepen zit in de beoordeling van de beslissing van de Minister;

Anders oordelen zou immers ingaan tegen de rechten van verdediging, de eerlijke rechtsbedeling en het redelijkheidsbeginsel; (zie verder ten gronde)

De verwerende partij baseert zich trouwens op achterhaalde wetgeving, hetgeen lager door verzoekster ten gronde zal worden toegelicht;"

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie aan haar eerder betoog inzonderheid toevoegt dat te dezen onterecht is beslist tot een weigering van het vergelijk en de niet-verlening van het certificaat wat ze argumenteert aan de hand van verschillende wettigheidskritieken gericht tegen de weigering van vergelijk; dat zij voorts stelt dat haar belang ligt "in de mogelijkheid een beter resultaat te verkrijgen (de toekenning van het vergelijk en het certificaat)", dat ze "wegens de schending van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel bij het weigeren van het vergelijk en certificaat, dan ook belang heeft beroep in te stellen bij de Raad van State", dat de beslissing aangaande het vergelijk en het certificaat moet kunnen getoetst worden op regelmatigheid en rechtmatigheid, dat het niet kan dat "één enkele persoon, de stedenbouwkundig inspecteur (...) ongemoeid een beslissing kan vellen van weigering van vergelijk, die

dan de rest van de administratieve procedure helemaal bepaalt"; dat zij voorts doet gelden dat thans het verkrijgen van een regularisatievergunning niet meer is gekoppeld aan een voorafgaand vergelijk en certificaat, dat de nieuwe regeling vervat in het wijzigingsdecreet van 8 maart 2002, dat het certificaat afschafte, van toepassing is op de voorliggende regularisatieaanvraag, dat door de nietigverklaring van de bestreden beslissing een situatie ontstaat die voor verzoekende partijen kan leiden tot een beter resultaat, dat deze potentialiteit volstaat;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie niets wezenlijks aan het voorgaande toevoegt;

Overwegende dat de bestreden beslissing de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O., zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in het op dat ogenblik geldende artikel 158, § 2, D.R.O.; dat niet blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat aldus de bevoegde vergunningverlenende overheid hoe dan ook de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat de verzoekende partij derhalve op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang had bij de vernietiging van de bestreden beslissing; dat, aangezien een verzoeker reeds moet doen blijken van het rechtens vereiste belang op het ogenblik van het instellen van de vordering, de omstandigheid dat de aangehaalde regelgeving op het ogenblik van het sluiten der debatten was vervangen, derwijze dat het voorleggen van een certificaat niet langer is vereist voor het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet tot gevolg heeft dat de verzoekende partij hierdoor het vereiste belang bij het beroep verwerft; dat de omstandigheid dat, naar de verzoekende partij betoogt, de weigering van het vergelijk onwettig zou zijn, de verzoekende partij geen belang verschaft bij het voorliggend beroep waarvan het voorwerp niet is de voornoemde weigering, onafgezien van de vraag overigens of deze weigering van vergelijk niet definitief en derhalve in rechte onaantastbaar is en los van de vraag of de Raad wel bevoegd zou zijn om zich uit te spreken over deze weigering tot vergelijk; dat tot slot de potentialiteit dat door de nietigverklaring van de bestreden beslissing een situatie ontstaat die voor de verzoekende partij kan leiden tot een beter resultaat, betrekking heeft op de gevolgen eigen aan elk vernietigingsarrest, maar niet inhoudt dat de

verzoekende partij door het betrachten van dat gevolg, een belang heeft of verwerft bij het beroep; dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid gegrond is; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien oktober 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.